Lietas Nr. 133025217
Lietas arhīva Nr. 1-0252-17/23

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2017.gada 9.martā

Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama
tiesnese I.Gaile
ar tiesas sēžu sekretāri S.Jefimoviču,
izskatīja atklātā tiesas sēdē administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149. [15] panta ceturtās daļas.

Aprakstošā daļa

2017.gada 23.februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas jaunākais inspektors Ēvalds Pļaviņš sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PC284076 par to, ka 2017.gada 23.feburārī plkst.17.35 Jūrmalā, vadītājs /pers. A/ vadīja automašīnu /TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Talsu šoseju virzienā no Skolas ielas uz Jaunķemeriem, atrodoties alkohola reibumā. Izelpotajā gaisā konstatētas 1,87 promiles alkohola ar alkometru Alco Quant 6020 Nr.A107355, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Protokols sastādīts pamatojoties uz patruļpolicijas darbinieka ziņojuma pamata. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 30.panta pirmo daļu piemērots transportlīdzekļa vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums.

Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa turpmāk – Latvijas APK) 149.[15]panta ceturtajā daļā.

No Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas jaunākā inspektora Ēvalda Pļaviņa ziņojuma redzams, ka šā gada 23.februārī, veicot dienesta pienākumus Jūrmalā, plkst.17.30 tika saņemta informācija par to, ka Kauguros DUS Neste atrodoties transporta līdzeklis /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kura vadītājs, iespējams, ir alkohola reibumā. Dodoties minētajā virzienā, inspektors saņēma informāciju par to, ka patruļpolicijas darbinieki aizturējuši transporta līdzekli un vadītājs atrodas alkohola reibumā. Ierodoties Talsu šosejā, inspektors konstatējis, ka vadītājs ir manāmā alkohola reibumā. Veicot pārbaudi ar alkometru Alco Quant 6020 Nr.A107355 tika konstatētas 2,04 un 2,20 promiles alkohola, kas tika fiksētas protokolā NB349182. Par pārkāpumu tika sastādīts protokols PC284076. Vadītājs pārbaudes laikā nevarēja uzrādīt vadītāja apliecību, par ko tika sastādīts atsevišķs protokols PF946512.

No Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas kārtībnieka Raimonda Zilberta ziņojuma redzams, ka šā gada 23.februārī, patrulēšanas laikā ar auto patruļu Nr.144 ap plkst.17.35, atrodoties Jūrmalā, Talsu šosejas 39 esošajā automašīnu stāvvietā, kārtībnieks pamanījis pa Talsu šoseju braucošu automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, virzienā no Skolas ielas uz Jaunķemeru pusi. Minētā automašīna apstājās autobusu pieturā "Kauguri". Automašīnas vadītājs izkāpa no automašīnas (citu persona automašīnā nebija) un atvēra automašīnas bagāžas nodalījumu, no kura izņēma rezerves riteni. Tā kā vadītājs uzvedās aizdomīgi, kārtībnieks piegāja pie tā, lai pārbaudītu dokumentus. Autovadītājs atradās alkohola reibumā – gaita bija līgana, nesakarīga runa, alkohola smaka izelpā. Vadītājs apliecību un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību uzrādīt nevarēja. Nosauca sevi par /pers. A/. Aizturētais vadītājas atradās kārtībnieka redzeslokā, līdz tika nodots ceļu policijas darbiniekiem.

Tiesas sēdē /pers. A/ savu vainu neatzina. Norādīja, ka 2017.gada 23.februārī aizbrauca uz darbu, kur iedzēris. Ap plkst.12.00 zvanījis savam draugam /pers. B/, lai lūgtu aizvest /pers. A/ mājās. /pers. B/ atbraucis, automašīnā bijusi vēl kāda /pers. A/ nezināma persona. Vakarā braucot mājās, automašīnai tika pārsista riepa, pēc kā apstājās pieturā. /pers. B/ aizgāja meklēt riteņa atslēgu, kamēr /pers. A/ izņēma no bagāžnieka rezerves riteni un domkratu. Tajā brīdī pienāca policijas darbinieki, lika iepūst alkometrā, pēc kā sastādīja protokolu un ziņojumu. Parakstījis dokumentus, tos neizlasot un nezinot to saturu, jo bija pārāk piedzēries. Teicis policijas darbiniekiem, ka nav sēdējis pie stūres, bet tas nav ņemts vērā. Kad /pers. B/ atgriezās ar riteņa atslēgu, arī viņš policijas darbiniekiem teicis, ka tas ir viņš, kurš sēdējis pie stūres, bet saņēmis atbildi, ka ziņojums jau sastādīts un automašīna tiks aizvesta.

Liecinieks Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas kārtībnieks Raimonds Zilberts tiesas sēdē liecināja, ka ziņojumā norādītajā laikā no Jūrmalas iecirkņa saņēmis informāciju, ka Kauguru rajonā vadītājs, iespējams, alkohola reibumā pārvietojas sudrabotas krāsas Volvo automašīnā. Tobrīd atradies Jūrmalā, Talsu 39 autostāvvietā. Pierakstot automašīnas valsts reģistrācijas numurs, pamanījis, ka minētā automašīna apstājusies pieturā. Vadītājs izkāpis un devies uz bagāžas nodalījuma, no kuras izņēmis rezerves riteni un domkratu. Persona knapi stāvēja kājās un R.Zilberts devies ppāri ceļam pie automašīans Volvo. Tās vadītāja elpā bija jūtama alkohola smaka, par ko tika paziņots dežūrdaļai. Automašīnā nebija nevienas citas personas. Kamēr kārtībnieks gaidīja ceļu policijas darbiniekus, neviens vadītājam pazīstams cilvēks pieturā neatradās un netuvojās vadītājam. Kārtībnieks tika lūdzis uzrādīt vadītājam dokumentus, bet vadītājs to nevarēja izdarīt.

Liecinieks Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas jaunākais inspektors Erlands Līdaks tiesas sēdē liecināja, ka no dežūrdaļas tika saņemta informācija, ka Volvo vadītājs Kauguros, iespējams, brauc alkohola reibumā. Braucot turp kopā ar Ēvaldu Pļaviņu, pa rāciju saņēmuši paziņojumu, ka konkrētā automašīna ir apstādināta. Volvo automašīna atradās pieturā, pie kuras stāvēja patruļpolicijas darbinieki. Vadītājs paskaidroja, ka ritenis bijis miksts, tādēļ nolēmis apstāties pieturā, lai nomainītu riteni. Vadītājs nenoliedza, ka iedzēris darbā, jo svinējis kolēģa dzimšanas dienu. Stāvot pieturā, 40 minūtes pēc ceļu policijas ierašanās, klāt pienākusi vadītājam pazīstama persona, kurš aizvestu vadītāju mājās, jo automašīna tiks aizvesta.

Liecinieks Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas jaunākais inspektors Ēvalds Pļaviņš liecināja, ka februāra beigās, strādājot maiņu darbu, no operatīvās darbības biroja saņemta informācija, ka Kauguros pārvietojas automašīna /TL marka/, kuras vadītājs, iespējams, ir alkohola reibumā. Vēlāk saņemta informācija no dežūrdaļas, ka patruļpolicijas darbinieki aizturējuši minēto automašīnu. Ierodoties uz vietas, uz vietas atradās manāmi iereibis vadītājs. Automašīna bija novietota autobusa pieturā, aiz kuras stāvēja patruļpolicijas automašīna ar ieslēgtām bākugunīm. Blakus mašīnai stāvēja rezerves ritenis un domkrats. Kad bija jau uzrakstīts administratīvā pārkāpuma protokols, atbrauca vadītāja draugs, kurš būtu aizvedis vadītāju mājās. Vadītājs teicis, ka svinējis ar kolēģiem darbā pasākumu, pēc kā pats vadījsi automāsīnu un braucis uz mājām viens pats. Patruļpolicijas darbinieki nestāstīja, kā aizturēja vadītāju.

Liecinieks/pers. B/ tiesas sēdē liecināja, ka ar /pers. A/ ir draugi kopš bērnības. Februārī dienā saņēmis zvanu no /pers. A/, ka /pers. A/ darbā

iedzers un lūdz aizvest mājās pēc darba dienas. /pers. B/ lūdz /pers. A/ darba vietai Spuņciemā aizveda draugs. Liecinieks /pers. B/ un /pers. A/ devušies uz mājām ar /pers. A/ automašīnu, kuru vadīja /pers. B/. Kauguros pie luksofora konstatējuši, ka ir problēmas ar automašīnu. Apstājoties pieturā redzējuši, ka ir pārsists ritenis. /pers. B/ gāja uz Kauguru veikalu "Rimi" meklēt riteņa atslēgu. Nākot atpakaļ redzējis, ka pie automašīnas stāv patruļpolcija un ceļu policija. /pers. A/ sēdējis policijas mašīnā, kurā ieslēgtas bākugunis. Apmēram 3 minūtes pēc /pers. B/ atnākšanas, patruļpolicija aizbraukusi. /pers. B/ policijas darbiniekam E.Lūdakam teicis, ka ir /pers. A/ šoferis, uz ko saņēmis atbildi, ka dokumenti jau ir sastādīti. Atbraukusi mašīna, kas aizvedusi /pers. A/ automašīnu.

Liecinieks/pers. C/ tiesas sēdē liecināja, ka darbā svinējuši /pers. C/ dzimšanas dienu, pēc kā atbraucis šoferis pēc /pers. A/ un aizvedis mājās. Svinēja dzimšanas dienu ar kolēģiem, /pers. A/ tajā skaitā, ar kuriem izdzēruši vienu litru viskija. /pers. A/ šoferis ieradās apmēram plkst.17.15. Redzēja, kā /pers. A/ un /pers. B/ iekāpa automašīnā pie darba vietas, mašīnu vadīja /pers. B/.

Lieciniece/pers. D/ liecināja, ka pazīst /pers. A/ vecākus un pašu /pers. A/ 20 gadus. Gaidījusi autobusu pieturā "Kauguri", lai brauktu Talsu virzienā uz mājām, uz Enguri. Autobusam bija jābūt plkst.17.30. Kamēr pieturā gaidīja autobusu, pamanīja, ka pieturā apstājās /pers. A/ automašīna, no kuras izkāpa /pers. A/ un /pers. B/. Automašīnai bija mīksts ritenis. Pie stūres sēdēja /pers. B/. /pers. B/ devās DUS virzienā, bet /pers. A/ izņēma no bagāžas nodalījuma riteni un domkratu. Pienāca klāt pie /pers. A/, sasveicinājās un apvaicājās, vai viss kārtībā, uz ko saņēma apstiprinošu atbildi. Vairāk neko nejautāja un nerunāja. Tajā brīdī piebrauca patruļpolcijas mašīna. Pēc dažām minūtēm atbrauca autobuss un lieciniece aizbraukusi.

/pers. A/ aizstāve zvērināta advokāte Ita Megne norādīja, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība izbeidzama, jo nav gūti neapstrīdami pierādījumi, ka /pers. A/ būtu izdarījis administratīvo pārkāpumui. Nav strīda par to, ka /pers. A/ bijis alkohola reibumā. Tomēr nav pamatota uzskatīt, ka tieši /pers. A/ vadījis automašīnu, jo to vadīja /pers. B/. Minētais apstāklis apstiprināts ar liecinieku liecībām. Policijas darbinieku liecības ir pretrunīgas. /pers. A/ nevarēja no notikuma vietas piezvanīt /pers. B/, jo bija atstājis telefonu darbā, līdz ar to /pers. B/ varēja atnākt uz notikuma vietu tikai tad, ja pirms tam bija bruacis kopā ar /pers. A/. To pierāda apstāklis, ka zvani no /pers. A/ telefona izdarīti līdz 2017.gada 23.februāra pusdienlaikam, pēc tam telefonā ir vairāki neatbildēti zvani. Patruļpolicista liecības ir vērtējamas kritiski, jo viņš liecināja, ka viņam bijusi veste, bet pārējie liecinieki teikuši, ka nav. Turklāt patruļpolicijas darbinieks liecināja, ka nav ļāvis /pers. A/ veikt riteņa maiņu, bet ritenis un domkrats bija izņemts no bagāžas nodalījuma. Tas nozīmē, ka patruļpolicijas darbinieki nepienāca uzreiz pie automašīnas, bet vēlāk, tādēļ varēja redzēt /pers. B/.

Motīvu daļa

Latvijas APK 243.panta pirmajā daļā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Savukārt šā panta ceturtajā daļā noteikts, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Latvijas APK 243.[1]pantā noteikti pierādīšanas līdzekļi un tie ir: pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Lietā atrodas 2017.gada 23.februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas jaunākā inspektora Ēvalda Pļaviņa sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols PC284076, kur norādīts, ka 2017.gada 23.februārī plkst.17.35 Jūrmalā, vadītājs /pers. A/ vadīja automašīnu TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Talsu šoseju virzienā no Skolas ielas uz Jaunķemeriem, atrodoties alkohola reibumā. Izelpotajā gaisā konstatētas 1,87 promiles alkohola ar alkometru Alco Quant 6020 Nr.A107355, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs (lietas 4.lapa). Šo protokolu /pers. A/ parakstījis bez jebkādiem iebildumiem, nav norādījis nekādus apstākļus, kas liecinātu, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli, nav norādījis, ka notikušajam būtu lecinieki.

Kā redzams no 2017.gada 23.februārī sastādītā transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr.NB349182 (lietas 5.lapa), tad /pers. A/ ir veikta alkohola koncentrācijas pārbaude izelpojamā gaisā pirmo reizi plkst.17.43, konstatējot mēraparāta AlcoQuant6020 A107355 nolasījumu pēc kļūdas atrēķināšanas 1,87 promiles, un otro reizi plkst.17.58, konstatējot mēraparāta nolasījumu pēc kļūdas atrēķināšanas 2,02 promiles, kas atbilst mēraparāta AlcoQuant6020 A107355 skaitītāja izdrukām Nr.0364 un Nr.0365.

Gan transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB349182, gan izdrukas Nr.0364 un Nr.0365 /pers. A/ ir parakstījis bez piebildēm un ierunām, norādot, ka piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem.

No transportlīdzekļa izņemšanas protokola administratīvā pārkāpuma lietā sērija PCNr.284076 (lietas 12.lapa) redzams, ka transportlīdzeklim /TL marka/, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/ ir konstatēti bojājumi: priekšējais atdurstienis, labais priekšējais lukturis, labais priekšējais disks un riepa, kreisās aizmugurējās durvis. Šo protokolu /pers. A/ parakstījis, iebildumus nav norādījis.

Lietas materiāliem pievienota arī protokola PF946512, kas sastādīts par to, ka /pers. A/ nevarēja uzrādīt transportlīdzekļa vadīšanas apliecību un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību, kopija (lietas 13.lapa), kuru arī /pers. A/ parakstījis bez iebildumiem un piebildēm.

Izvērtējusi ziņas, kas izriet no policijas darbinieku ziņojumiem, administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC284076, kā arī transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā Nr.NB349182 norādīto, liecinieku liecības un aizstāves norādīto, un pārējos administratīvā pārkāpuma lietas materiālus to kopumā un saistībā, tiesnese atzīst, ka /pers. A/ ir izdarījis Latvijas APK 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu un viņa vaina šī pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta.

/pers. A/ neapstrīd, ka 2017.gada 23.februārī bija alkohola reibumā un brauca automašīnā /TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/, bet tiesas sēdē norādīja, ka automašīnu nav vadījis, to darīja /pers. B/.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ versija par to, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli /TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/, bet to darījusi cita persona – /pers. B/, ir personas aizstāvības pozīcija, lai izvairītos no soda, jo tiesas izmeklēšanas laikā netika gūts apstiprinājums /pers. A/ aizstāvības versijai.

No protokola sastādīšanas brīža 2017.gada 23.februārī līdz pirmajai tiesas sēdei 2017.gada 27.februārī ir pagājis pietiekami ilgs laiks, lai /pers. A/ varētu izveidot jaunu versiju par notikušo, mēģinot panākt sev labvēlīgāku lietas iznākumu. Turklāt /pers. A/ tiesas sēdē norādīja, ka pēc protokola sastādīšanas vērsies pie sev pazīstamas personas, kura ir strādājusi policijā, un šī persona ieteikusi, kas jādara.

Līdz ar to tiesa lielāku ticamību piešķir sākotnēji /pers. A/ bez iebildumiem parakstījiem policijas darbinieku sastādītajiem protokoliem, jo tie atzīstami par sākotnējām liecībām, kurām piešķirama visaugstākā ticamības pakāpe, nekā tiesas sēdē /pers. A/ norādītajam, ka automašīnu vadīja cita persona.

Uz to, ka vislielākā ticamība ir piešķirama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgu versiju, norāda arī Latvijas Republikas Administratīvā apgabaltiesa 2009.gada 15.decembra spriedumā lietā Nr.A424499107.

No administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC284076 un pārējiem lietas materiāliem izriet, ka tieši /pers. A/, būdams alkohola reibumā, vadīja transportlīdzekli /TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/.

Tiesa uzskata, ka liecinieku /pers. B/, /pers. D/ un /pers. C/ liecības ir vērtējamas kritiski, jo visas personas ir pazīstamas ar /pers. A/. Turklāt /pers. B/ un /pers. D/ ir pazīstami ar /pers. A/ ilgstoši un viņiem ir draudzīgas attiecības, kas tiesas ieskatā norāda uz to, ka liecinieki /pers. B/, /pers. D/ un /pers. C/ var būt ieinteresēti piedot ticamību /pers. A/ vēlākajai versijai par notikušo. Nevienu liecinieku /pers. A/ protokolā sākotnējis nav norādījis. Turklāt /pers. C/ pat nenorāda, ka atradās notikuma vietā, līdz ar to viņš neredzēja, kas vadīja automašīnu, pirms policijas darbinieku ierašanās.

Tas, ka /pers. B/ ieradās notikuma vietā, kad tur jau atradās policijas darbinieki, nekādā veidā nepierāda to, ka viņš vadīja automašīnu. To

nepierāda arī tas, ka /pers. A/ telefonā ir neatbildēti zvani. Aizstāves minētais, ka policijas darbinieki nav apzinājuši lieciniekus, tajā skaitā arī autobusa pieturā it kā bijušo /pers. D/, nav pamatots, jo pati /pers. D/ norāda, ka tūlīt pēc policijas darbinieku ierašanās atbraucis autobuss un viņa aizbraukusi. Turklāt /pers. D/ liecināja, ka bija piegājusi pie /pers. A/, kad mašīna apstājusies pieturā un sasveicinājusies ar /pers. A/, tomēr /pers. A/ netika norādījis protokolā, ka ir šāda lieciniece, kas var apstiprināt viņa minēto, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli /TL marka/ reģistrācijas numurs/TL numurs/, bet to ir darījis /pers. B/.

Tiesa nepiešķir ticamību /pers. A/ teiktajam, ka viņš visus policijas darbinieku sastādītos dokumentus parakstījis, nesaprotot, kas tur rakstīts, jo bija piedzēries. Protokolā Nr.PC284076 ir /pers. A/ paraksts par to, ka ar protokola saturu viņš ir iepazīstināts un Latvijas APK 260.pantā noteiktās tiesības viņam saprotamā valodā ir izskaidrotas. Turklāt tiesas sēdē policijas darbinieki liecināja, ka notikuma vietā /pers. A/ ir stāstījis, ka bija dzēris darbā un pēc tam vadījis automašīnu. Savukārt lieciniece /pers. D/ norādīja, ka /pers. A/ personīgi ieradies pie viņas, lai lūgtu liecināt tiesas sēdē, kas nav izskaidrojams, ja /pers. A/ neko nesaprata no notikušā.

Tiesa nekonstatē, ka policijas darbinieki būtu nekompetenti, pieļāvuši procesuālus pārkāpumus vai personiski ieinteresēti, lai /pers. A/ tiktu nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības, tāpēc piedod lielāku ticamību administratīvajā lietā esošajiem policijas darbinieku sastādītajiem protokoliem, ziņojumiem un viņu sniegtajām liecībām tiesas sēdē.

Valsts pārvaldei, tai skaitā arī atsevišķai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu (Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtā daļa). Tiesa neatrod lietā nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu personīgi ieinteresēti sastādīt personai administratīvā pārkāpuma protokolu bez pamatota iemesla, sagrozot lietas faktiskos apstākļus. Uz šādiem apstākļiem nenorāda arī /pers. A/. Tāpat tiesa konstatē, ka policijas darbinieka ziņojumā nav konstatējamas būtiskas pretrunas par lietas faktiskajiem apstākļiem un citiem pierādījumiem lietā.

Administratīvo tiesu praksē ir atzīts, ka, lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām ziņām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā Nr.AA 13-05/5 17.1.punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā Nr.AA 666-05/5 15.1.punktu). Nevienu pierādījumu tam, ka policijas darbinieki rīkojušies negodprātīgi, /pers. A/ nenorādīja.

Vispārīgi izvērtējot pierādījumus, sākotnēji administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī iegūtie pierādījumiem salīdzinoši ar vēlāk lietā apstrīdēšanas procesā iegūtiem pierādījumiem ir piešķirama lielāka ticamība.

Līdz ar to tiesa lielāku ticamību piešķir sākotnēji /pers. A/ bez iebildumiem parakstītajiem transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolam Nr.NB349182, administratīvā pārkāpuma protokolam Nr.PC284076 un citiem sākotnējiem lietas materiāliem.

Vērtējot lietā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varētu ietekmēt pieņemamo nolēmumu.

Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījums (Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija spriedums lietā Nr.SKA-219/2007 11.apakšpunkts).

Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots, atsaucoties arī uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā "*VandeHurk v TheNetherlands*" (iesnieguma Nr.16034/90)).

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka lietā ir objektīvi apstiprināts Latvijas APK 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts /pers. A/ darbībās un tā izdarīšanas apstākļi, kā arī ir pilnībā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs un nekonstatē procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu administratīvās lietvedība izbeigšanai dotajā lietā.

Saskaņā ar Latvijas APK 149.[15]panta ceturto daļu par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles, — uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam simt septiņdesmit *euro* apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no tūkstoš divsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Uzliekot sodu, tiek ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Pārkāpēja atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi, kas norādīti Latvijas APK 33., 34. pantā netika konstatēti. Tāpat tiesa nekonstatēja Latvijas APK 31.panta otrajā daļā paredzētos apstākļus, kas liegtu /pers. A/ piemērot administratīvo arestu. Nosakot sodu, tiesa ņem vērā konstatēto alkohola koncentrācijas daudzumu asinīs transportlīdzekļa veidu, diennakts laiku, pārkāpuma izdarīšanas vietu, situāciju un pārkāpēja personību.

/pers. A/ izsniegta vadītāja apliecība Nr./numurs/, kas lietas materiāliem nav pievienota, tādēļ 10 dienu laikā pēc tiesas sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas /pers. A/ tā jānodod Ceļu satiksmes drošības direkcijai.

Saskaņā ar Latvijas APK 258.panta otro daļu persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktā kārtībā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm.

No lietas materiāliem redzams, ka lietā veikta pārbaude alkohola ietekmes noteikšanai un tā sakarā radušies izdevumi 15,65 *euro* apmērā. Minēto izdevumu samaksas pienākums saskaņā ar 2007.gada 18.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.915 "Noteikumi par kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm" uzliekams /pers. A/.

Lietā saskaņā ar Latvijas APK 257.panta pirmo daļu un Ministru kabineta 2010.gada 7.decembra noteikumu Nr.1098 „Noteikumi par rīcību ar administratīvo pārkāpumu lietās izņemto mantu un dokumentiem" 1.1.punktu izņemtais transportlīdzeklis /TL marka/, reģistrācijas numurs /numurs/, atdodams transportlīdzekļa īpašniekam (turētājam), kurš nav izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru piemērots naudas sods, pēc tā pieprasījuma, neatkarīgi no piemērotā naudas soda izpildes vai atdodams /pers. A/, pēc naudas soda samaksas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas APK 274., 274.[1], 275., 289.[16] un 238.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas APK 149.[1 5] panta ceturtajā daļā un sodīt ar administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm, naudas sodu 1200 *euro* (viens tūkstotis divi simti *euro*) apmērā, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Naudas sods ne vēlāk kā 30 dienu laikā iemaksājams valsts budžetā – saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas NMR 90000050138, konts Nr.LV34TREL1060191011100, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: naudas sods (procesa dalībnieka personas dati) administratīvā pārkāpuma lietā.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/, pēc naudas soda nomaksas, nekavējoties iesniegt kvīts oriģinālu Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu namā, Zigfrīda Meierovica prospektā 1a, Dubultos, Jūrmalā, norādot lietas numuru.

Izņemto automašīnu /TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/, atdot transportlīdzekļa īpašniekam (turētājam), kurš nav izdarījis administratīvo

pārkāpumu, par kuru piemērots naudas sods, pēc tā pieprasījuma, neatkarīgi no piemērotā naudas soda izpildes vai atdot /pers. A/, pēc naudas soda samaksas.

Sprieduma izpildi daļā par administratīvo arestu uzdot Valsts policijai.

10 (desmit) dienu laikā pēc tiesas sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas /pers. A/ jānodod transportlīdzekļa vadītāja apliecība AT120164 Ceļu satiksmes drošības direkcijai.

Sprieduma izpildi daļā par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uzdot Ceļu satiksmes drošības direkcijai.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu Valsts policijai, izdevumus 15,65 *euro* apmērā par pārbaudi alkohola koncentrācijas konstatēšanai, kuri pārkāpējam 30 dienu laikā no dienas, kad spriedums stājies spēkā, jāsedz labprātīgi, ieskaitot tos Valsts policijas budžeta kontā: Saņēmējs: Valsts policija, reģistrācijas Nr. 90000099040, bankas kods: TRELLV22, konta Nr.LV96TREL2140091033000, maksājuma mērķis PC284076.

Ja persona 30 dienu laikā labprātīgi nesedz izdevumus, iestāde (policija) nodod spriedumu zvērinātam tiesu izpildītājam piespiedu piedziņai.

Pēc pārbaudes izdevumu nomaksas, nekavējoties iesniegt kvīti Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Jūrmalas iecirknī, Dubultu prospekts 17, Dubulti.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu namā.

Pilns spriedums sastādīts un būs pieejams tiesas kancelejā 2017.gada 20.martā.

Tiesnese I.Gaile